

Ο Νίκος Ρωμανός να μην έχει την τύχη του Μπόμπυ Σαντς.



Για το καθεστώς του άπαρτχαιντ, στη Ν. Αφρική, ο Νέλσον Μαντέλα ήταν ένας κοινός τρομοκράτης με δράση σε αντάρτικες ομάδες και έτσι καταδικάστηκε σε ισόβια κάθειρξη, με το μεγαλύτερο μέρος της ποινής να το εκτίει σε άθλιες συνθήκες και περιορισμό στο νησί Ρόμπιν. Επιπλέον αρνήθηκε, μετά από 25 χρόνια στην φυλακή, να αποκηρύξει την

βία κατά του καθεστώτος με αντίτιμο την αποφυλάκισή του. Ωστόσο, ακόμη και αυτό το ρατσιστικό και ανελεύθερο καθεστώς, βρήκε τον τρόπο να επιτρέψει στον ακραίο του τρομοκράτη, Νέλσον Μαντέλα, να συνεχίσει τις σπουδές του από την φυλακή και εντέλει να πάρει πτυχίο Νομικής.

Και τι σχέση έχει ο Νέλσον Μαντέλα με τον Νίκο Ρωμανό θα ισχυριστεί κάποιος, που όμως θα έπρεπε να απαντήσει και στο ερώτημα τι σχέση μπορεί να έχει εκείνο το αιματοβαμμένο καθεστώς του άπαρτχάιντ με την σημερινή δική μας, έστω ανάπηρη, δημοκρατία. Και εδώ υπάρχει η λογική, που βέβαια βρίσκει ή αναζητεί νόημα μόνο στην δημοκρατική σκέψη. Ποια είναι αυτή;

Ένα καθεστώς που είναι πράγματι δημοκρατικό ή που θέλει να φαίνεται ότι είναι δημοκρατικό πρέπει πάντα να βρίσκει τους τρόπους και τις ισορροπίες έτσι ώστε να δημιουργεί νομικά πλαίσια τα οποία θα μπορούν να εγγυώνται τα ανθρώπινα δικαιώματα ακόμα και στους τρόφιμους των φυλακών της, είτε αυτοί είναι του κοινού ποινικού δικαίου, είτε οι πράξεις τους έχουν ιδεολογική ταυτότητα, αδιάφορο αν αυτή είναι αναρχικού, φασιστικού ή όποιου άλλου χρώματος.

Πόσο μάλλον όταν η αφαίρεση ενός ανθρώπινου δικαιώματος από καταδικασμένο που εκτίει την ποινή του – στην προκειμένη περίπτωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης – μπορεί λόγω ειδικών οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών να πυροδοτήσει πολιτική αναταραχή και να αποσταθεροποιήσει ακόμη

περισσότερο μια ήδη κλονισμένη δημοκρατία.

Οι μνήμες από τον Δεκέμβρη του 2008 είναι νωπές και πολλά από τα ερωτήματα και τα μηνύματά του ακόμη ανοικτά. Και η συγκυρία συμπίπτει με την επέτειο της δολοφονίας του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου και τα γεγονότα που ακολούθησαν.

Η κυβέρνηση πρέπει να προνοήσει και όχι να υποδαυλίζει. Επιπλέον, ο πρωθυπουργός και οι αρμόδιοι υπουργοί πρέπει έγκαιρα να καταλάβουν ότι ο Νίκος Ρωμανός σε μια πραγματική δημοκρατία δεν μπορεί να έχει την τύχη του Μπόμπυ Σαντς, του μαχητή του IRA, που πέθανε από απεργία πείνας στις Αγγλικές φυλακές.

Παρ'όλα μας τα οικονομικά, πολιτικά και κοινωνικά προβλήματα, ας βάλουμε κάποια στιγμή ένα τέλος ή έστω μια τάξη στο μίσος και τον τυχοδιωκτισμό. Αυτό θα βοηθήσει και σε αυτά...

Δ. Τρικεριώτης ([Follow on Twitter](#))